ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τακ. Γραφείο Αγ. Λαύρα Αμβούλιος Αθήνα 015/077

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ.90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΜΑΪΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2024 - Α.Φ.207

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Το νόημα του Σταυρού

«Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό» (Φιλιπ. 2:5).

Η πίστη δεν είναι απλά μια θεωρητική εμπειρία ενός γεγονότος, αλλά είναι η προσωπική μας εμπιστοσύνη σ' Αυτόν για τον Οποίον το γεγονός είναι αληθινό. Δεν σωζόμαστε όμως επειδή πιστεύουμε ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε για εμάς στο σταυρό, αλλά επειδή πιστεύουμε σ' Αυτόν που πέθανε. Είναι η προσωπική επαφή μεταξύ του Χριστού και ημών που κάνει η ζωή Του να περνά μέσα στη φύση μας, κάνοντάς μας γερούς και υγιείς, όπως και σώφρονες και ασφαλείς.

Τι σημαίνει ο σταυρός για σένα και για μένα; Δεν σημαίνει ότι ο Κύριός μας παρέδωσε τον Εαυτό Του τελείως στο θέλημα του Πατέρα; Ποτέ δεν έκανε τον Εαυτό Του πηγή των πράξεων Του, αλλά ήταν πάντα το άδειο κανάλι μέσα από το οποίο ο Πατέρας Θεός διοχέτευσε τον Εαυτό Του. *«...ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού»* (Φιλιπ. 2:8). Φάνηκε σαν να χαμηλώνει ολοένα και πιο πολύ, σαν να κατεβαίνει τα σκαλοπάτια μέχρι τον Άδη, αφήνοντάς τα όλα, μόνο και μόνο για ν' ακολουθήσει το θέλημα του Θεού. Αλλά από τα χαμηλότερα βάθη ο Θεός τον ανύψωσε στον αιώνιο θρόνο.

Στον καθένα μας υπάρχει μία δυνατή ισχυρογνωμοσύνη. Λες: «Είμαι καλεσμένος να είμαι ένας καλός άνδρας ή γυναίκα, να ζήσω μια ανώτερη ζωή, να εγκαταλείψω τις κακές συνήθειες. Θα το κάνω!» Αλλά μπορεί ποτέ να μην εκπληρωθεί μ' αυτό τον τρόπο. Μόνον όταν επιθυμήσουμε να δούμε τον εαυτό μας, το καλό μας «εγώ», καθώς και τον κακό εαυτό μας σταυρωμένο στο σταυρό του Ιησού, τότε θα μπορέσουμε να εισέλθουμε και να ζήσουμε την αιώνια ζωή Του.

Αυτή τη στιγμή, θα σε καλούσα να σταθείς με ταπείνωση κάτω από το σταυρό και να δεις Εκείνον που παρέδωσε τελείως το δικό Του θέλημα. Ακόμη, θα ήθελα να δεις τον εαυτό σου καρφωμένο εκεί και να στραφείς στο Θεό με λατρεία, ομολογώντας ότι είσαι έτοιμος να γίνεις αδύναμος και αβοήθητος, ως προς την ενέργειά σου, έτσι ώστε Εκείνος να μπορέσει να βάλει στη ζωή σου τη θαυμαστή ενέργεια αυτής της δύναμης που ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς. Μόνον όταν είμαστε ασθενείς, τότε μόνον είμαστε δυνατοί. Μόνον όταν παραδίδουμε τον εαυτό μας στη δύναμη του σταυρού, ώστε να καταλάβουμε ότι σταυρωθήκαμε με τον Χριστό, τότε μπορούμε να μοιραστούμε την αιώνια νίκη Του πάνω στο διάβολο και στη δύναμη του κακού.

Ω, Θεέ, μάς έχεις αποκαλύψει τον Εαυτό Σου με τον Υιό Σου, τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας. Τον αγαπούμε, επειδή υπέφερε τον σταυρό, και περιφρόνησε τη ντροπή για να μας σώσει. Αξίωσέ μας να Τον ακολουθούμε στο μονοπάτι του σταυρού, μοιραζόμενοι τις θλίψεις Του, υπακούοντας μέχρι το θάνατο, έτσι ώστε να μπορέσουμε επίσης να ζήσουμε και να βασιλεύσουμε μαζί Του εδώ και πολύ περισσότερο στον ουρανό.Αμήν.

Ποιός θα σηκώσει το σταυρό;

Ο Ιησούς έχει τώρα πολλούς που αγαπούν την ουράνια βασιλεί α Του, αλλά λί γους που κουβαλούν το Σταυρό Του.Έχει πολλούς που θέλουν παρηγοριά, αλλά λί γους που επιθυμούν δοκιμασί ες. Βρί σκει πολλούς να μοιράζονται το τραπέζι Του, λί γους όμως τη νηστεί α Του. Όλοι θέλουν να χαί ρονται μαζί Του, λί γοι όμως να υποφέρουν κάτι για Αυτόν. Πολλοί ακολουθούν τον Ιησού για το μοί ρασμα του άρτου, αλλά λί γοι για να πιουν από το ποτήρι του πόνου. Πολλοί σέβονται τα θαύματά Του, λί γοι ακολουθούν τη ντροπή του Σταυρού. Πολλοί αγαπούν τον Ιησού, αρκεί η δυσκολί α να μην τους επισκεφθεί . Πολλοί Τον δοξάζουν και Τον ευλογούν, όσο λαμβάνουν παρηγοριά από Εκεί νον. Αλλά αν ο Ιησούς κρύψει τον Εαυτό Του για λί γο, αρχί ζουν τα παράπονα ή πέφτουν σε βαθιά κατάθλιψη.

Αλλά αυτοί που αγαπούν τον Ιησού για χάρη Του, και όχι για δική τους παρηγοριά, Τον ευλογούν σε κάθε δοκιμασί α και αγωνί α. Και ακόμα και αν εί ναι το θέλημά Του να μη δώσει παρηγοριά, παρ' όλα αυτά συνεχί ζουν να Τον δοξάζουν και η στάση της ζωής τους εί ναι πάντοτε στάση ευγνωμοσύνης.

Η πηγή της πνευματικής ζωής

Το Άγιο Πνεύμα αρχίζει, συνεχίζει, και ολοκληρώνει μέσα μας κάθε πνευματικό συναίσθημα, κάθε πνευματική λατρεία, κάθε πνευματική ζωή και ενέργεια. Δεν υπάρχει τίποτε πιο απατηλό και πλασματικό από τη θρησκεία χωρίς το Άγιο Πνεύμα. Ό,τι είναι εξωτερικό και επιφανειακό, που φανερώνεται μόνο στο ντύσιμο, στη μουσική και στη διακονία ρουτίνας μπορεί ν' ακμάσει χωρίς Αυτόν τον Κύριο; όχι, μπορεί ν' ακμάσει στην απουσία Του. Αλλά, το βαθύ και το πραγματικό πρέπει να είναι το έργο Του από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό. Το Πνεύμα είναι απολύτως απαραίτητο στη θρησκεία αγάπης και ελευθερίας και χαράς.

Η απλή "θρησκευτικότητα" είναι στο χέρι κάθε ανθρώπου. Αλλά η "πνευματικότητα" έρχεται από Επάνω και είναι το αποτέλεσμα της κατοίκισης και της εργασίας του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά.

Η ώρα «μηδέν»

Την ακριβή ώρα της εμφάνισης του Χριστού δεν την γνωρίζει κανείς. Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει ακριβώς την ώρα που ο Κύριος Ιησούς θα κατέβει από τον ουρανό με φωνή αρχαγγέλου (Α΄Θεσ.4:16) για να παραλάβει τους δικούς Του από αυτόν τον κόσμο της αμαρτίας και της θλίψης, αλλά καταλαβαίνουμε ότι η ώρα μηδέν πλησιάζει όλο και περισσότερο κάθε λεπτό που περνά.

Είσαι έτοιμος να αναχωρήσεις; Και πέρα από αυτό, θέλεις να φύγεις; Αγαπάς κάτι ή κάποιον περισσότερο από ότι αγαπάς την εμφάνισή Του; Ο Θεός είναι ένας ζηλότυπος Θεός. Ο Ιησούς λέει: "Όποιος αγαπάει τον πατέρα του ή τη μητέρα του παραπάνω από Μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής Μου. Κι όποιος αγαπάει το γιο του ή τη θυγατέρα του παραπάνω από Μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής Μου" (Ματθ. 10:37). Μήπως πρόκειται να αφήσεις ο,τιδήποτε ή οποιονδήποτε να σε κρατήσει πίσω και να σε εμποδίσει από το να ετοιμαστείς για την επουράνια κλήση;

Τώρα, είσαι έτοιμος; Συνεχίζεις να ετοιμάζεσαι για τον ερχομό του Κυρίου καθώς σου δείχνει όλο και περισσότερο φως για να περπατήσεις, όλο και περισσότερα έργα ταπείνωσης για να ετοιμαστείς για χάρη Του, ώστε να καθαρισθείς, όπως Αυτός είναι καθαρός (Α΄Ιωαν.3:23); Υποφέρεις με το Χριστό τώρα, ώστε αργότερα να βασιλεύσεις μαζί Του; "Αν υπομένουμε, μαζί Του και θα βασιλέψουμε μαζί Του" (Β΄ Τιμ. 2:12).

Μήπως έχεις αρχίσει να χτυπάς τους συνυπηρέτες σου και να τρως και να πίνεις με τους μέθυσους, γιατί νομίζεις ότι ο Κύριος αργεί τον ερχομό Του; Ξοδεύεις πιο πολύ χρόνο στο να κρίνεις άλλους χριστιανούς, αντί να προσεύχεσαι για αυτούς; Σε νοιάζει πιο πολύ το τι θα φας και τι θα πιείς από την εξάπλωση του Ευαγγελίου Του επάνω στη γη;

Σηκώνεις το σταυρό σου καθημερινά (Λουκ. 9:23) και ακολουθείς τον Ιησού; Μήπως δεν σηκώνεις μόνο το σταυρό σου, αλλά δοξάζεις μέσω του σταυρού τον Κύριο Ιησού Χριστό (Γαλ.6:14); Είναι ο Υιός του Θεού ο πιο αγαπητός από όλους για σένα και σε ευχαριστεί να κάνεις το θέλημα του Θεού; Σε ευχαριστεί να εγκαταλείπεις τα σχέδιά σου, ώστε η ζωή του Χριστού να φανεί μέσα από σένα;

Μήπως συνεχώς εξομολογείσαι τις αμαρτίες σου και ποτέ δεν τις παρατάς; Ή γονατίζεις με αληθινή μετάνοια και σηκώνεσαι με τέτοια απέχθεια για κάθε είδους αμαρτία, έτσι ώστε η ζωή σου να φέρνει μια άγια ομολογία για το Θεό και τη δικαιοσύνη Του οπουδήποτε και αν πας;

Σε νοιάζει πιο πολύ η υπόληψή σου ανάμεσα στους ανθρώπους, από το να στέκεσαι για τον Θεό; Φοβάσαι πιο πολύ να προσβάλλεις τους άλλους, από το να λυπείς το Πνεύμα του ζωντανού Θεού;

Είσαι επιπόλαιος, χαριεντιζόμενος και κάνοντας αστεία και ανόητες συζητήσεις, πράγματα που είναι μισητά στο Θεό (Εφεσ. 5:4); Ή είσαι εγκρατής και προσεκτικός σύμφωνα με την εντολή του Λόγου του Θεού (Α΄ Πετρ. 5:8);

Έχεις πνεύμα κατάκρισης; Ή με ταπεινότητα, θεωρείς τους άλλους καλλίτερους από σένα (Φιλιπ. 2:3); Μήπως απλά "λες" προσευχές; Ή πραγματικά μέσα από την καρδιά σου προσεύχεσαι αληθινά;

Επιτρέπεις στο διάβολο να έχει ελεύθερο πεδίο στο μυαλό σου; Ή του αντιστέκεσαι (Α΄Πετρ. 5:8-10, Ιακ. 4:7) και δεν του δίνεις καθόλου χώρο (Εφεσ. 4:27); Θυμήσου ότι ο διάβολος είναι ο κατήγορος των αδελφών (Αποκ. 12:9-11).

Μακάρι ο Θεός να ερευνήσει την καρδιά μας, έτσι ώστε να είμαστε έτοιμοι για τον ερχομό Του και "Απασχολημένοι" με το θέλημά Του και με την ένδοξη υπηρεσία Του, μέχρις ότου επιστρέψει.

"Να μένετε λοιπόν άγρυπνοι και να προσεύχεστε αδιάκοπα, για να μπορέσετε να ξεπεράσετε όλα όσα είναι να συμβούν, και να παρουσιαστείτε έτοιμοι μπροστά στον Υιό του Ανθρώπου" (Λουκ. 21:36).

Η αληθινή προσευχή είναι μία μάχη

Αληθινή προσευχή σημαίνει τη δαπάνη αφιέρωσης χρόνου, καρδιάς και ψυχής, που δεν αρέσουν στη σάρκα. Το να μπεις κάτω απ' το βάρος της προσευχής είναι μια σκληρή δουλειά για την σημερινή εποχή. Απαιτείται αρκετή δυσκολία. Στα τέκνα της Σιών σήμερα δεν αρέσουν "τα επίσημα ρούχα γάμου" του κλαυθμού, του θρήνου και της νηστείας που κάνουν την Σιών να έλθει. "Αλλοίμονο", προαναγγέλλει ο προφήτης *"σ' αυτούς που μένουν αμέριμνοι στην Σιών..."* (Αμώς 6:1).

Ο Θεός να μας βοηθήσει να δούμε την αναγκαιότητα της προσευχής και να μας βοηθήσει να υλοποιήσουμε τις προϋποθέσεις Του. Η μεγαλύτερη ανάγκη είναι για άνδρες και γυναίκες, των οποίων η καρδιά είναι σωστή μπροστά στο Θεό, να προσευχηθούν με μεγάλο πάθος για αυτές τις ώρες και να μεσολαβήσουν για τη χώρα τους.*"...Λυπήσου, Κύριε, τον λαό σου, και μη δώσεις την κληρονομιά σου σε όνειδος, ώστε να τους κυριεύσουν τα έθνη..."* (Ιωήλ 2:17).

Το να προσευχόμαστε είναι το σπουδαιότερο που μπορούμε να κάνουμε για να σωθεί η Ελλάδα και ν' αποτραπεί το εθνικό χάος και η κρίση. Υπάρχουν πολλοί κήρυκες και συγγραφείς που ασχολούνται αποτελεσματικά με την ανάγκη της αναζωπύρωσης, αλλά δεν υπάρχουν πολλοί που αυτές τις καταστροφικές ώρες, θα παραδώσουν τον εαυτό τους στην ανάγκη της προσευχής. Σήμερα, το κύριο πεδίο μάχης στο έθνος είναι το πεδίο μάχης της προσευχής. Οι δυνάμεις της προσευχής πρέπει να κληθούν. Η εκκλησία πρέπει να επιστρατευθεί στα γόνατα. Οι χριστιανοί οπουδήποτε πρέπει να προσευχηθούν.

Η αναζωπύρωση έρχεται ως απάντηση στις φωνές της καρδιάς των ανθρώπων του Θεού. Οι πιο επίμονες και επείγουσες κλήσεις, οι πιο ένθερμες προτροπές πρέπει να γίνουν αυτές τις ώρες για να κινητοποιηθούν οι πιστοί παντού σε προσευχή.

"....Αλαλάξτε στο άγιό Μου βουνό·...επειδή, έρχεται η ημέρα τού Κυρίου... Συγκεντρώστε τον λαό, αγιάστε τη σύναξη, συγκεντρώστε τούς πρεσβύτερους... Ας...κλάψουν οι λειτουργοί του Κυρίου... Και ο Κύριος...θα λυπηθεί τον λαό Του...και θα σας δώσει την πρώιμη βροχή έγκαιρα, και θα βρέξει σε σας βροχή πρώιμη και όψιμη, όπως πρωτύτερα. Και τα αλώνια θα γεμίσουν από σιτάρι, και οι ληνοί θα ξεχειλίσουν από κρασί και λάδι. Και θα αναπληρώσω...και θα εκχέω το Πνεύμα Μου... Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί..." (Ιωήλ 2:1-32).

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται μόνο στο όνομα της υπεύθυνης έκδοσης

Πολυξένη Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Αναζήτηση αναζωπύρωσης

Μερικοί που διαβάζουν αυτές τις γραμμές μπορεί να προσεύχονται μόνοι τους για αναζωπύρωση, ή μπορεί να υπάρχουν άλλος ένας ή δύο μαζί που έχουν αυτό το βάρος και την όραση. Η επιμονή ανταμείβεται. Δεν γνωρίζουμε πόσο κοντά μπορεί να βρίσκεται η αναζωπύρωση. Δεν μπορούμε να ξέρουμε όλα όσα ο Θεός κάνει για προετοιμασία, που δεν μπορούμε να δούμε. *"...ο Κύριος, που εσείς ζητάτε, θάρθει ξαφνικά στο ναό Του..."* (Μαλ. 3:1). Ποιος ξέρει ότι αυτό που αρχίζει σαν μια συνηθισμένη μέρα θα μετατραπεί σε μία ασυνήθιστη μέρα όπου ο Θεός θα παρέμβει; Παραμείνετε με πίστη.

Επίσης, παραμείνετε υπάκουοι. Μια φαινομενικά μικρή πράξη υπακοής μπορεί να γυρίσει το μοχλό που ανοίγει την πόρτα των ευλογιών. Θεέ βοήθησέ μας να είμαστε ευαίσθητοι στο ελάχιστο που θέλεις να κάνουμε. Ίσως αυτό βρισκόταν στο μυαλό ενός αδελφού, όταν έλεγε ξανά και ξανά: "Το ελάχιστο που θέλει ο Θεός να κάνεις, είναι πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο". Μακάρι να "προσέχουμε πολύ" σ' αυτή την απαλή φωνή του Αγίου Πνεύματος που θα μας οδηγεί προς την αναζωπύρωση.

Υπηρετούμε ένα Θεό άξιο εμπιστοσύνης! Έτσι, ο Θεός είναι πιστός στην Διαθήκη Του στην Β΄ Χρονικών 7:14 : "*Αν ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους*". Ωστόσο, ο Θεός λέει: "ΑΝ..." ΑΝ προσέξουμε, θα υπάρξει θεραπεία. Η αμαρτία πρέπει να εγκαταλειφθεί. Ο Θεός μας συγχωρεί και χαρίζει μια ανανέωση της έντονης, πρώτης αγάπης όπου χρειάζεται!

Κήρυγμα με δύναμη Αγίου Πνεύματος

Είμαι σίγουρος ότι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να κάνει το Λόγο του Θεού να φέρει αποτέλεσμα και η αιτία που δεν ευημερούμε είναι επειδή δεν έχουμε το Άγιο Πνεύμα να μας προμηθεύει με τη δύναμη και την ενέργεια που είχαν οι απόστολοι.

Αδελφοί μου, εάν είχαμε το Άγιο Πνεύμα στη διακονία μας, πολύ μικρή σημασία θα είχε για εμάς το δικό μας ταλέντο. Οι άνθρωποι μπορεί να ήταν φτωχοί και αμόρφωτοι, τα λόγια τους μπορεί να ήταν "σπαστά" και χωρίς σύνταξη, αλλά εάν είχαν τη δύναμη του Πνεύματος, οι ταπεινότεροι ευαγγελιστές θα ήταν πιο επιτυχημένοι και από τους πιο εύγλωττους κήρυκες. Είναι η υπερφυσική χάρη που υπερισχύει και όχι το ταλέντο, η υπερφυσική πνευματική δύναμη, όχι η υπερφυσική διανοητική δύναμη. Η διανοητική δύναμη μπορεί να γεμίσει ένα ξωκλήσι, αλλά η πνευματική δύναμη γεμίζει την εκκλησία. Η διανοητική δύναμη μπορεί να συγκεντρώσει μια συνάθροιση, ενώ η πνευματική δύναμη είναι που θα σώσει ψυχές. Θέλουμε πνευματική δύναμη. Ω! Γνωρίζουμε ανθρώπους που υποκλίνεσαι στο ταλέντο τους, αλλά που δεν έχουν καθόλου πνευματική δύναμη και όταν μιλούν δεν έχουν τα λόγια τους τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Αλλά, γνωρίζουμε και άλλους ανθρώπους, απλούς στην καρδιά, άξιους σεβασμού, που μιλούν με την τοπική τους διάλεκτο και που στέκονται να κηρύξουν στον τόπο τους και το Πνεύμα του Θεού ντύνει κάθε λέξη τους με δύναμη, με αποτέλεσμα οι καρδιές να σπάνε, ψυχές να σώζονται και αμαρτωλοί ν' αναγεννιούνται.

Πνεύμα του ζωντανού Θεού! Σε θέλουμε. Εσύ είσαι η ζωή, η ψυχή. Εσύ είσαι η πηγή της επιτυχίας των παιδιών Σου. Χωρίς Εσένα δε μπορούμε να κάνουν τίποτε, ενώ μαζί με Εσένα μπορούμε να κάνουμε τα πάντα.

Charles H. Spurgeon

- Στην προσευχή είναι καλλίτερα να έχεις καρδιά χωρίς λόγια, παρά λόγια χωρίς καρδιά.
- Προσευχήσου συχνά, γιατί η προσευχή είναι ασπίδα στην ψυχή, θυσία στο Θεό και μαστίγιο για το σατανά.
- Η προσευχή θα κάνει τον άνθρωπο να σταματήσει από την αμαρτία, ειδάλλως η αμαρτία θα ξεγελάσει τον άνθρωπο να σταματήσει από την προσευχή.
- Σε κάθε προσευχή σου μην ξεχνάς να ευχαριστείς τον Κύριο για τα ελέη Του.
- Το πνεύμα προσευχής είναι περισσότερο πολύτιμο από θησαυρούς χρυσού και αργύρου.
- Τις αλήθειες που γνωρίζω καλλίτερα, τις έμαθα στα γόνατά μου.
- Για να προσευχηθείς σωστά, πρέπει να κάνεις ελπίδα και καταφυγή σου μόνο το Θεό.

John Bunyan (1628 – 1688)

Το παράδειγμα του Χριστού

Το μεγαλύτερο παράδειγμα ζωής που ευαρεστεί το Θεό είναι αυτό που είπε για τον Εαυτό Του ο πολύτιμος Σωτήρας μας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός : ″ ... Αυτός που Με έστειλε είναι μαζί Μου. Δε Με άφησε μόνο, γιατί Εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' Αυτόν″ (Ιωα. 8:29).

Η επιλογή του Χριστού ήταν πάντοτε να βάζει το θέλημα του Πατέρα Του πάνω από το δικό Του, ό,τι κι αν κοστίσει. ″Δε δύναμαι Εγώ να κάνω από τον Εαυτό Μου τίποτα. Καθώς ακούω κρίνω, και η κρίση η δική Μου είναι δίκαιη, γιατί δε ζητώ το θέλημα το δικό Μου, αλλά το θέλημα Εκείνου που Με έστειλε″ (Ιωα. 5:30). Και αυτός ο μεγαλοπρεπής καπετάνιος της σωτηρίας μας επιθυμεί και οι ακόλουθοί του να κάνουν το ίδιο. Δεν έκρυψε τίποτα των αξιώσεών του από αυτούς που θα γίνονταν ακόλουθοί Του. ″Αν κάποιος θέλει να Με ακολουθεί πίσω Μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του και ας Με ακολουθεί. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει. Όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας Μου και εξαιτίας του ευαγγελίου θα τη σώσει″ (Μαρκ. 8:34-35).

Αυτή δεν είναι μια έκκληση που είναι δημοφιλής. Με αυτά τα λόγια, πολλοί στρέφονται προς τα πίσω... Θέλουμε τις θαυμαστές ευλογίες και τα οφέλη που ο Χριστός εξαγόρασε για εμάς, όμως περπατάμε την οδό του Σταυρού; Αχ, αυτός ο θλιβερός Κήπος της Γεθσημανή, τα χτυπήματα των στρατιωτών, η βασανιστική Οδός του Μαρτυρίου μέσα από τους δρόμους της Ιερουσαλήμ, η απόλυτη αγωνία της Σταύρωσης στο Γολγοθά. Ωστόσο, μας λέει, αυτός που θέλει να Τον ακολουθήσει πρέπει να ″σηκώσει το σταυρό του″. Ο Θεός έχει ένα μοναδικό σταυρό για τον καθένα μας. Αν ο σταυρός που μας ζητά ο Θεός να σηκώσουμε μας φαίνεται βαρύς, σκέψου το Χριστό! Παρατήρησέ Τον στη Γεθσημανή. Δες τα χτυπήματα, ανακάλυψε τα αιματοβαμμένα Του χνάρια στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, το ανείπωτο θέαμα του Κυρίου γεμάτου αγάπη και ευγένεια, που αγωνιά πάνω στο Σταυρό. Όλα αυτά θα βάλουν εκείνους που αγαπούν το Χριστό εκ νέου στα γόνατα με ταπείνωση και συντριβή.

Ζώντας γι' Αυτόν που πέθανε για εμάς και αναστήθηκε

Πώς μπορούμε να δείξουμε την πλήρη ευγνωμοσύνη μας στον αγαπημένο μας Κύριο και Σωτήρα Ιησού Χριστό για την προθυμία Του να πάει στο Σταυρό να δώσει τη ζωή Του, έτσι ώστε να συγχωρεθούμε από τις αμαρτίες μας και να λάβουμε το δώρο της αιώνιας ζωής; Ας σκεφτούμε μόνο το τι πέρασε με το να υποφέρει και να πεθάνει πάνω στο Σταυρό για τις αμαρτίες μας: «Καταφρονημένος και απερριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας.Αυτός, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας... Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς... Ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας. Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος...Φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή...Αποκόπηκε από τη γη των ζωντανών ανθρώπων...Παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και λογαριάστηκε μαζί με ανόμους, και αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών..» (Ησα. 53:3-12).

Η προσευχή Του στη Γεθσημανή τη νύχτα πριν πεθάνει, μας δίνει μια ιδέα του πόσο δύσκολο ήταν γι' Αυτόν, καθώς πρόσμενε το πάθος και τη ντροπή του Σταυρού. «Καθώς γονάτισε, προσευχόταν, λέγοντας: "Πατέρα, αν θέλεις να απομακρύνεις από Μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό Μου θέλημα, αλλά το δικό Σου ας γίνει". Και φάνηκε σ' αυτόν ένας άγγελος από τον ουρανό ενισχύοντάς Τον. Και καθώς ήρθε σε αγωνία, προσευχόταν πιο θερμά. Έγινε, μάλιστα, ο ιδρώτας Του σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη» (Λουκ. 21: 41-44).

Ήρθε στον κόσμο για να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του (Εβρ. 10:5-10), ανεξάρτητα από το κόστος, παραδόθηκε τελείως σ' αυτό το θέλημα και «ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού» (Φιλιπ. 2:8). «Υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή» (Εβρ. 12:2). Δεν μπορούσε να γίνει μεγαλύτερη θυσία – ο Υιός του Θεού, τέλειος και άγιος κατά πάντα, καρφωμένος στο Σταυρό ως θυσία για τις αμαρτίες μας. Μέσω του αίματός Του έχουμε λύτρωση, τη συγχώρηση των αμαρτιών (Κολ. 1:14).

Την ίδια ώρα, πώς μπορούμε να εκφράσουμε τη μεγάλη μας χαρά για την πραγματικότητα ότι ο Κύριός μας και Σωτήρας μας δεν βρίσκεται πια μέσα στον τάφο, αλλά ο Θεός «Τον ανέστησε από τους νεκρούς· και τον κάθισε στα δεξιά του στα επουράνια, πιο πάνω από κάθε αρχή και εξουσία, και δύναμη και κυριότητα, και κάθε όνομα που ονομάζεται, όχι μονάχα σε τούτο τον αιώνα, αλλά και στον μέλλοντα»! (Εφεσ. 1:20-21). Όπως ο Ίδιος ο Ιησούς διακηρύττει: «Εγώ είμαι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και, δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου»! (Αποκ. 1:18). Και τι ευλογημένη ελπίδα έχουμε ότι ο Ιησούς, που πέθανε και αναστήθηκε, έρχεται πάλι: «Δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε, ταυτόχρονα, μαζί τους, με σύννεφα, σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο»! (Α΄Θεσ. 4:16-17).

Όχι μόνο έχουμε να προσμένουμε αυτή την Ημέρα, αλλά ακόμη και τώρα μπορούμε να ζούμε πλήρως για τη δόξα του Θεού μέσω της δύναμης του θανάτου και της ζωής του Χριστού που εργάζεται μέσα μας. Γιατί «συνταφήκαμε, μαζί του διαμέσου τού βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα τού Πατέρα, έτσι και εμείς να περπατήσουμε σε μία νέα ζωή» (Ρωμ. 6:4). Πόσο ενθαρρυντικό να γνωρίζουμε ότι εξαιτίας της ένωσής μας με τον Χριστό, είμαστε «νεκροί μεν ως προς την αμαρτία, ζωντανοί όμως ως προς τον Θεό, διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας» (6:11). Η ίδια μεγάλη δύναμη, που χρησιμοποίησε ο Πατέρας για ν' αναστήσει και να υψώσει τον Χριστό, εργάζεται μέσα μας! (Εφεσ. 1:19-20).

Ωστόσο, όλα αυτά αρχίζουν, όπως έγινε με τον Χριστό, με πλήρη παράδοση στο θέλημα του Θεού. Όπως λέγει ο Ιησούς: «Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί. Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει» (Ματθ. 16:24-25). Ένα από τα παράδοξα της χριστιανικής ζωής είναι ότι βρίσκουμε τη ζωή του Θεού, όταν απαρνηθούμε τον εαυτό μας και εγκαταλείψουμε τη δική μας ζωή. Ο Χριστός ήρθε για να μπορούμε να έχουμε άφθονη ζωή (Ιωαν. 10:10), όμως αυτή η ζωή είναι μέσα σ' Εκείνον, όχι σ' εμάς.

Είθε να δίνουμε τα πάντα στον Χριστό που μας αγαπά και έδωσε τον Εαυτό Του για εμάς και που θα ξανάρθει σύντομα για εμάς!

Να γνωρίσουμε τον σταυρωμένο Ιησού

"Γιατί αποφάσισα να μην ξέρω τίποτα μεταξύ σας παρά μόνο τον Ιησού Χριστό και αυτόν σταυρωμένο" (Α΄ Κορ. 2:2).

Ο Σταυρωμένος Ιησούς είναι το επίκεντρο όλων των κηρυγμάτων και των βιωμάτων μας. "Να γνωρίζω τον Ιησού και Αυτόν σταυρωμένο" είναι όχι το να γνωρίζω λίγα, αλλά όλα! Στη φράση "τον Ιησού και Αυτόν σταυρωμένο" όλα τα δόγματα, όλες οι διδασκαλίες του Χριστού και οι εμπειρίες του ανθρώπου αποκορυφώνονται. Όλες οι διακονίες προέρχονται και αναπτύσσονται από το "τον Ιησού Χριστό και Αυτόν σταυρωμένο". Εδώ βρίσκεται κρυμμένη, η τέλεια σοφία του Θεού. Κανένα δόγμα δε φαίνεται καθαρά και αληθινά εάν δεν οδηγεί στο Σταυρό. Καμία εργασία δεν ευαρεστεί το Θεό, καμία εμπειρία ή γνήσιο και κρίσιμο επίτευγμα δεν Τον ευαρεστεί, εάν δεν έχει την πηγή του, τη ρίζα και τη δύναμή του στο Σταυρό. Καμία αναμονή για το Δεύτερο Ερχομό Του δεν είναι υγιής και καθαρή, εάν δεν προκαλείται από την αναγνώριση του μεγάλου Θεού και Σωτήρα, που έδωσε τον Εαυτό Του για εμάς και μας λύτρωσε από κάθε αμαρτία.

Εμπιστεύσου Τον

«Χρειάζομαι λάδι», είπε ένας γέροντας και φύτεψε μια ελιά. «Χρειάζομαι βροχή για το δεντράκι μου». Ξανάπε, και ο Θεός έστειλε βροχή. «Χρειάζομαι ήλιο», και ο Θεός του έστειλε ήλιο. «Χρειάζομαι κρύο και παγωνιά, να σκοτωθούν τα παράσιτα και να δυναμώσουν οι ιστοί του δέντρου», ζήτησε στο τέλος. Μα δεν πρόβλεψε το χρόνο σωστά και το φυτό κάηκε από την παγωνιά. Τότε έτρεξε σ' έναν άλλο γέροντα, να του πει το πάθημά του. «Α!» του λέει εκείνος, «κι εγώ φύτεψα ένα δέντρο και να το τι όμορφα που μεγαλώνει! Αλλά το εμπιστεύτηκα στα χέρια του Θεού, που ξέρει καλύτερα από μένα τι και πότε χρειάζεται το κάθε τι. Δεν έβαλα όρους στο Θεό. Του είπα **ΕΣΥ ΞΕΡΕΙΣ,** στείλε ό,τι χρειάζεται, γιατί Εσύ το έφτιαξες, φρόντισέ το. Έτσι, μου το φροντίζει Εκείνος με τον καλύτερο τρόπο».

Είναι θέμα επιλογής. Ποιος προτιμάς να σε φροντίζει, ποιος θέλεις να αναλάβει τα θέματά σου; Ο εαυτός σου ή ο Κύριος; Ο Θεός ξέρει σίγουρα καλύτερα, βλέπει τα πριν και τα μετά, κατέχει το βάθος και την ουσία. Είναι θέμα παραχώρησης. Εκείνος να είναι ο Ποιμένας σου, Εκείνος ας έχει την πρωτοβουλία κι εσύ απλώς ν' ακολουθείς.

Αν συγκρίνουμε το άγιο, τέλειο θέλημά Του με το δικό μας θέλημα, το τόσο πεπερασμένο και κοντόθωρο, η διαφορά είναι τεράστια, η απόσταση απροσμέτρητη και μας αναγκάζει να σκύψουμε το κεφάλι ταπεινωμένοι. Και τότε καταλαβαίνουμε ότι αυτό που μας μένει, είναι να εμπιστευτούμε τη ζωή μας στα χέρια του δυνατού Θεού μας, που μας αγαπάει και να εκζητήσουμε το άγιο και τέλειο θέλημά Του.

Ας εμπιστευτούμε ολότελα το δεντράκι της ζωής μας στη δική Του φροντίδα και αύξηση γιατί μόνο ο Ουράνιος Πατέρας μας ξέρει τι χρειαζόμαστε. Εμείς, για όλα όσα μας στέλνει πρέπει να Τον ευγνωμονούμε και να Τον δοξάζουμε.

«Να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του, κι όλα αυτά θα σας προστεθούν.»

Ματθ. 6:33

Προσευχόμενοι για τους γειτονές μας

Η προσευχή είναι η πιο δυναμική μορφή ευαγγελισμού και ο καθένας μπορεί να την κάνει! Είναι προσωπική μου πεποίθηση ότι κανένας δε μπορεί να έρθει στον Χριστό παρά μόνο μέσω της προσευχής. Πολλοί από εμάς έχουμε γονείς, παππούδες, γιαγιάδες ή φίλους που προσευχήθηκαν, ώστε να γνωρίσουμε εμείς τον Ιησού ως προσωπικό μας Σωτήρα. Μερικοί από εμάς μπορεί να μη γνωρίζουμε ποιοι προσευχήθηκαν για ν' ανοίξουν τα μάτια της καρδιάς μας και ίσως μπορεί και ποτέ να μη το μάθουμε παρά μόνον όταν θα φθάσουμε στον ουρανό. Αυτό που γνωρίζουμε, μέσω των Γραφών, είναι ότι κανείς δεν έρχεται στον Πατέρα παρά μόνο μέσω του Ιησού Χριστού (Ιωαν. 14:6). Και κανείς δεν μπορεί να έρθει στον Ιησού Χριστό, εάν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που έστειλε τον Ιησού (Ιωαν. 6:44). Ο Θεός μάς ελκύει κοντά Του μέσω των προσευχών των παιδιών Του.

Να είστε σε επαγρύπνηση για τους ανθρώπους που ο Θεός βάζει στην καρδιά σας για να προσεύχεστε, μπορεί να είναι η αποστολή σας για προσευχή. Οι προσευχές σας μπορεί να καταλήξουν στον αιώνιο προορισμό τους αλλάζοντας το σκοτάδι σε φως. Ο Κύριος θέλει ο καθένας να προσεύχεται, να νοιάζεται και να μοιράζεται την πίστη του για τον Χριστό με άλλους, επειδή "θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν σε επίγνωση της αλήθειας" (Α΄Τιμ. 2:4). Ο τρόπος αυτής της εκπλήρωσης είναι τα παιδιά Του να προσεύχονται για όσους είναι ακόμη στο σκοτάδι.

Ο μεγαλύτερος ιεραποστολικός αγρός, που μπορούν να έχουν ποτέ οι περισσότερες οικογένειες, είναι η γειτονιά. Υπάρχουν πολλές οικογένειες και μεμονωμένα άτομα που ζουν σε μικρή απόσταση από το σπίτι σας, που ποτέ δεν έχουν γνωρίσει τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα τους και Κύριό τους. Όπου και αν ζείτε σε κάποια θέση, σε ένα διαμέρισμα, σε ένα κοιτώνα πανεπιστημίου, ή ακόμη και έξω στην επαρχία, μπορείτε να προσευχηθείτε αποτελεσματικά και δυναμικά για τους γείτονές σας.

Καθώς προσευχόμαστε για τους γείτονές μας, πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι ο Λόγος Του θα φέρει ζωή και φως στις ζωές των άλλων, όπως έκανε και στη δική μας ζωή. "Λύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος Σου, και φως στα μονοπάτια μου" (Ψαλμ. 119:105). Προσευχόμενοι το Λόγο του Θεού στις ζωές και στις καταστάσεις εκείνων που μας περιβάλλουν, τους ευλογεί, και εκπληρώνει την επιθυμία του Θεού να μας βλέπει να εφαρμόζουμε το Λόγο Του σε πράξεις. Για παράδειγμα, προσπαθήστε να προσευχηθείτε τις ευλογίες από τους Αριθμούς 6:24-26 : "Ο Κύριος να σε ευλογήσει και να σε φυλάξει! Ο Κύριος να επιλάμψει το πρόσωπό Του επάνω σου, και να σε ελεήσει! Ο Κύριος να υψώσει το πρόσωπό Του επάνω σου, και να σου δώσει ειρήνη!" Δεν είναι αυτή μια πολύ πιο δυναμική και ουσιαστική προσευχή από την: "Κύριε, ευλόγησε τους γείτονές μου";

Όταν προσευχόμαστε το Λόγο του Θεού στις ζωές και στις καταστάσεις των άλλων, ο Θεός μπορεί να κάνει υπέροχα πράγματα. "Η φανέρωση των λόγων Σου φωτίζει · συνετίζει τους απλούς" (Ψαλμ. 119:130). Αυτοί που δε μπορούσαν να καταλάβουν πριν, τώρα μπορούν ν' αγκαλιάσουν τα πράγματα του Θεού. Όταν προσευχόμαστε, οι καρδιές και οι διάνοιές τους μπορούν ν' ανοίξουν, ώστε να λάβουν φώτιση και καθοδήγηση από τον Κύριο.

Καθώς προσευχόμαστε για τους γείτονές μας, θα δούμε να συμβαίνει κάτι υπέροχο. Θ' αρχίσουμε να νοιαζόμαστε γι' αυτούς πιο βαθιά, κι' ακόμη να τους αγαπούμε όπως ο Ιησούς.

Χρησιμοποιώντας αυτό το απλό σχέδιο θα πρέπει να προσευχόμαστε για τους γείτονές μας σαν οικογένεια και θα δούμε δυναμικά αποτελέσματα, ακόμη κι' αν δεν τα βλέπουμε για κάποιο καιρό. Καθώς αρχίζουμε να προσευχόμαστε για τους γείτονές μας, θα εκπλαγούμε το πόση αγάπη θα βάζει ο Θεός στις καρδιές μας γι' αυτούς. Να ψάξουμε τρόπους να τους δείξουμε την αγάπη του Ιησού μέσα από πράξεις ενδιαφέροντος γι' αυτούς. Ύστερα, με την καθοδήγηση που θα πάρουμε από το Άγιο Πνεύμα, ν' αρχίσουμε να μοιραζόμαστε μαζί τους το Ευαγγέλιο. Πληροφορώντας τους τι έκανε ο Ιησούς στη δική μας ζωή. Επειδή θα έχουμε προετοιμάσει το έδαφος μέσω της προσευχής, και επειδή θα τους έχουμε δείξει αγάπη μέσα από πράξεις ενδιαφέροντος, εκείνοι θα είναι περισσότερο προετοιμασμένοι και έτοιμοι ν' ακούσουν αυτά που έχουμε να τους πούμε και να βρουν τα λόγια μας και οι πράξεις μας πρόσφορο έδαφος στη ζωή τους.

Το μυστικό του θριάμβου

"Για μένα το να ζω είναι ο Χριστός..." (Φιλιπ. 1:21)

Όταν ο Χριστός κατακτά, μπορεί να συμβούν τα πάντα. Έτσι ήταν και με την περίπτωση του Παύλου με πιστούς ανθρώπους στους Φιλίππους. Ο Χριστός απλά τους είχε κατακτήσει. Δεν είχαν άλλη σκέψη στη ζωή τους από το Χριστό. Μπορεί να είχαν τις εργασίες τους, το εμπόριό τους, τα επαγγέλματά τους, τις διαφορετικές τους πορείες στη ζωή και τις ασχολίες στον κόσμο, αλλά είχαν πάνω απ' όλα μία σκέψη, έννοια και ενδιαφέρον, τον Χριστό. Ο Χριστός ήταν γι' αυτούς πάνω από το κάθε τι. Δεν υπάρχει άλλη λέξη. Τους είχε απλά κατακτήσει.

Αυτό, όσο απλό και ν' ακούγεται, εξηγεί τα πάντα. Εξηγεί τον Παύλο, εξηγεί αυτούς τους πιστούς, εξηγεί την αμοιβαία τους αγάπη. Έλυσε όλα τους τα προβλήματα, ξεκαθάρισε όλες τους τις δυσκολίες. Αχ, αυτό είναι που χρειαζόμαστε! Αν μόνο εσύ κι' εγώ ήμασταν έτσι, αν πραγματικά είχαμε κατακτηθεί από το Χριστό! Δεν μπορώ να σας το μεταδώσω, αλλά έχω κοιτάξει αυτή την αλήθεια, την παρατήρησα, την διάβασα, την σκέφτηκα, ένοιωσα κάτι να κινείται μέσα μου, κάτι ανεξήγητο. Τελικά, οι εννιά στις δέκα από όλες τις δοκιμασίες μάς έχουν οδηγήσει στο γεγονός ότι έχουμε άλλα προσωπικά ενδιαφέροντα που μας επηρεάζουν, μας κυβερνούν και μας ελέγχουν, παρά τον Χριστό. Αν μόνο ο Χριστός μάς κατακτούσε και μας κυρίευε και μας κατείχε, και γινόταν το πάθος μας!! Νομίζω αυτό εννοούσε ο συγγραφέας του ύμνου όταν έγραφε: "Ιησού, Αγαπημένε της ψυχής μου", και όταν αργότερα λέει: "Περισσότερο απ' όλα σε Σένα τα βρίσκω". Όταν συμβαίνει αυτό, γεμίζουμε με χαρά. Δεν υπάρχει λύπη για ό,τι έχουμε "παραδώσει" σ' Εκείνον. Γεμίζουμε με χαρά, γεμίζουμε με νίκη. Δεν υπάρχει καθόλου πνεύμα ηττοπάθειας. Υπάρχει η χαρά του μεγάλου θριάμβου. Είναι ο θρίαμβος του Χριστού πάνω στη ζωή. Ναι, έχει συμβεί, και επειδή έχει συμβεί, μπορεί να συμβεί και πάλι.

Αλλά χρειάζεται κάτι παραπάνω από απλά ένα είδος πνευματικής εκτίμησης. Μπορεί τόσο εύκολα να χάσουμε το στόχο. Μπορεί να θαυμάζουμε τις λέξεις, τις ιδέες, μπορεί να αποτύχουμε σαν μια όμορφη παρουσίαση, αλλά, αχ…. χρειαζόμαστε την κατάκτηση για να σβήσουμε τον εαυτό μας, τη φήμη μας, οτιδήποτε σχετίζεται μ' εμάς και τη δόξα μας κι' εμείς να καθόμαστε κάτω, στα πόδια του Λυτρωτή μας. Ζητούμε από τον Κύριο αυτή την κατακτημένη ζωή από τον αγαπημένο Του Υιό;

Κύριε, ομολογώ ότι τελευταία μού ήρθε ο πειρασμός να εγκαταλείψω τον καθημερινό μου αγώνα. Οι περιστάσεις που με πίεσαν και οι σκέψεις που μου ήρθαν, όλα συνηγόρησαν στο να μη συνεχίσω άλλο. Σε παρακαλώ συγχώρησέ με που φιλοξένησα τέτοιες σκέψεις.

Κύριε Ιησού, τώρα εστιάζω στο παράδειγμά Σου. Ακόμα κι' αν αντιμετώπιζες σταύρωση, έθεσες το πρόσωπό Σου σαν πυριτόλιθο για να πας στην Ιερουσαλήμ, σ' εκείνο το μέρος που θα αντιμετώπιζες προδοσία, πόνο και θάνατο. Ενώνομαι μαζί Σου τώρα θέτοντας το δικό μου πρόσωπό σαν πυριτόλιθο για να συνεχίσω να κινούμαι προς τους σκοπούς του Θεού. Σ' ευχαριστώ που μου δίνεις τη δύναμη και τη χάρη να προχωρώ. Προσηλώνω το βλέμμα μου σ' Εσένα, Αρχηγέ της πίστης μου και δηλώνω ότι θα προχωρήσω προς τα εμπρός με υπομονή.

Ακουμπώ με εμπιστοσύνη όλες τις περιστάσεις που αντιμετωπίζω μέσα στα δικά Σου χέρια. Είναι δικές Σου να τις διαχειριστείς, Κύριε. Το δικό μου καθήκον είναι να προσκολλώμαι σ' Εσένα και να προχωρώ μπροστά σύμφωνα με το θέλημά Σου. Γι' αυτό, η απόφασή μου είναι: ***να προχωρώ με τη δύναμή Σου και με τη χάρη Σου****. Αμήν.*

Τώρα, είναι η ώρα για μας να προχωρούμε με μια καινούργια αίσθηση ενθάρρυνσης. Ενωμένοι, προσηλώνουμε τα μάτια μας στον Αρχηγό της πίστης μας, που υπέμεινε μίσος και ταλαιπωρία από ανθρώπους χωρίς να δειλιάσει ή να στραφεί δεξιά ή αριστερά.

Οι χορτάτοι!

"Εσύ, βέβαια, λες: Πλούσιος είμαι! και: Έχω πλουτίσει εγώ και δεν έχω την ανάγκη κανενός! Όμως δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και φτωχός και γυμνός!" Αποκ.3:17

Κάποιος αχθοφόρος κοιμόταν το μεσημέρι στο λιμάνι της Νάπολης. Ένας ταξιδιώτης τον παρακαλούσε να πάρει τα δέματά του. Αλλά εκείνος, χωρίς καν να σηκωθεί, γύρισε και του απάντησε : «Έχω φάει για σήμερα!». Όλη η δραστηριότητά του περιοριζόταν στο να αποκτήσει το φαγητό εκείνης της ημέρας. Μετά από αυτό, λίγο τον ενδιέφερε το πρόβλημα των άλλων κι αν είχαν τη δύναμη να σηκώσουν το βαρύ φορτίο τους. Τίποτε γύρω του δε μπορούσε να του χαλάσει τη βύθισή του.

Πόσοι χριστιανοί σήμερα νιώθουν χορτάτοι και ικανοποιημένοι από τα δώρα που ο Θεός τούς έχει χαρίσει και δεν είναι σε θέση να συνειδητοποιήσουν τις πνευματικές ελλείψεις, τη φτώχια τους σε αγάπη, σε πίστη, σε καθαρότητα. Πόσοι πιστοί ονομαζόμενοι του Χριστού σήμερα νιώθουν χορτάτοι από κηρύγματα, από γνώσεις, από τα λόγια του Θεού και δεν αντιλαμβάνονται ότι ελάχιστα από αυτά έχουν γίνει δικά τους, βίωμά τους καρπός στη ζωή τους. Κάποιος τους χαρακτήριζε ως εξής : μοιάζουν μ' έναν άνθρωπο με πολύ μικρά αυτιά και με πολύ μεγάλη κοιλιά. Γεμάτοι δηλαδή με φαγητό, υλικό και πνευματικό, όμως κουφοί στη φωνή του Θεού και στο κάλεσμα των ανθρώπων που πονούν από την αμαρτία και χρειάζονται κάποιον να τους δείξει το Χριστό που ξαλαφρώνει από το φορτίο της αμαρτίας.

Ας ζητήσουμε από το Θεό να μας φυλάει από αυτή την κατάντια, του να νομίζουμε δηλαδή ότι είμαστε γεμάτοι και τακτοποιημένοι, ενώ Εκείνος μάς καλεί σε αγιασμό, σε πρόοδο, σε αύξηση, σε υπηρεσία και να μας κάνει ευαίσθητους στη φωνή Του και στο κάλεσμά Του.